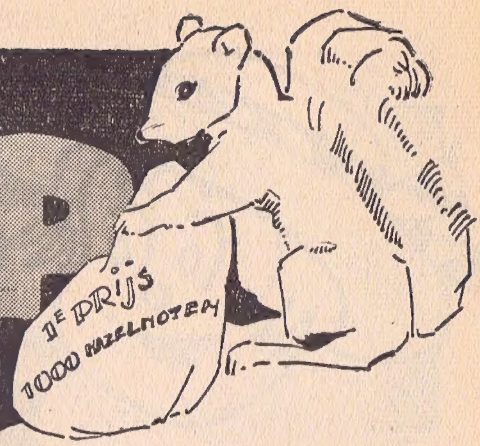
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 22 SEPTEMBER 1938

DE GROENE ZEEP VAN JANTJE HEEFT SUCCES

Hip, Wip en Trip

„EINDELIJK zijn jullie thuis!" bromde vader Roodpluim. „Is me dat wegblijven! Wat hebben jullie toch uitgevoerd? Weten jullie nu nog niet, dat fatsoenlijke eekhoornkinderen op tijd thuis moeten zijn?"

„Ja, vader," lachte Hip, de oudste van de twee mooie, vlugge eekhoornbengels, „maar.... het was onze schuld niet, heus! We hebben Pimmetje, den kleinen kabouter, gesproken. Anders waren wij wel een uur vroeger thuis geweest."

„Dat zal wel!" riep vader Roodpluim ongelovig. „Pimmetje is net zo'n grappenmaker als jullie. En wat had die kleine deugniet met zijn groenwollen puntmuts wel te vertellen?"

„O, een heleboel, vader!" riep Wip, terwijl hij vrolijk met zijn prachtige, roodbruine staart zwaaide. „Koning Nemo wordt overmorgen vijfhonderd jaar! Hij geeft een groot feest en Hip en ik zouden er o zo graag eens naar toe gaan. Mag het, vader?"

„Hm.... ja.... dat kan ik maar niet zo dadelijk zeggen! Ik wil eerst eens weten, wat moeder er van denkt. Koning Nemo regeert over het Elzenbos en dat is wel vijf uur hier vandaan! Jullie zijn nog zo jong en klein...."

„We zullen heus niet in zeven sloten tegelijk springen!" lachte Hip overmoedig. „Weet u wel, waarom wij de verjaardag van koning Nemo zo graag zouden willen meevieren? Er worden 's middags grote loop- en springwedstrijden gehouden en daaraan zouden wij nu zo graag meedoen, vader! Mag het? Toe, vader, alstublieft. We zullen dan nooit meer stout zijn!"

„Dat heb je wel meer beloofd!" antwoordde zijn vader. „Maar ik vind, dat jullie...."

„Weet u dan niet, dat wij van alle jonge eekhoorns, hier in het bos, het sterkst en het vlugst zijn? Wij zullen zeker met ons beidjes de eerste en de tweede prijs behalen, een zak met duizend hazelnoten en een met vijfhonderd beukenootjes er in! Is dat de moeite waard of niet? Wat zal Tripje op zijn neus kijken, als hij onze prijzen ziet! Ik moet er nu al om lachen."

Tripje, het jongste zoontje van vader Roodpluim, stond bij zijn broertjes niet hoog aangeschreven! Hij kon wel heel aardig klauteren en springen, maar hij deed nooit dwaze en roekeloze dingen. Hip en Wip vonden hem een sukkeltje.

„Ik zal het even aan moeder vragen," sprak vader Roodpluim. Hij klauterde vlug naar het topje van de eik en spoedig zat hij in zijn gezellig huisje. Eigenlijk was zijn woning niets dan een oud, verlaten kraaiennest, maar Roodpluim was een handig knutselaar, en daarom had hij er heel knap een dak van stro en stevige takjes opgemaakt. Toen het klaar was, hadden alle eekhoorns dan ook eenstemmig verklaard, dat Roodpluim's nest eigenlijk een wereldwonder was.

De oude eekhoorns beraadslaagden meer dan een uur.

„Wel," zei moeder Witborstje telkens, „ik gaf wel honderd eikels, als Hip en Wip dat nare Pimmetje niet ontmoet hadden!"

Maar dan antwoordde haar man: „Ik geloof, dat we het toch maar eens moesten proberen, vrouw!" Want vader Roodpluim was trots op zijn jongens en bovendien.... de hoofdprijs was nog eens de moeite waard! Hip en Wip waren dol op hazelnoten, maar hun vader hield er nog meer van.

De kleine eekhoornbengels kregen hun zin en de volgende morgen vertrokken zij met hun vriendje Pimmetje naar het Elzenbos. Tripje was zelfs al opgestaan, vóór zij nog wakker waren, en weggegaan.... waarheen wisten zij niet eens. Maar ja.... dat deed Tripje dikwijls. Hij had nu eenmaal erg zonderlinge grillen.... hij was een sukkel en dat zou hij wel altijd blijven.

Maar zo jubelend en hoopvol Hip en Wip naar het feest van koning Nemo vertrokken waren, zo verdrietig en teleurgesteld keerden zij de dag na het feest terug. Zij hadden geen enkele prijs gewonnen, zelfs de allerkleinste niet. Zij sprongen niet van de ene boom op de andere, om bij hun nest te

komen, maar zij liepen, en als een eekhoorn dat doet, moet hij wel erg bedroefd zijn.

Een eindje van hun woning zat Tripje; Tripje, die zo zoet was en zo dom en zo flauw; Tripje, die nu letterlijk niets kon.... Tripje, de sukkel.

„Wat doe je hier?" vroeg Hip kwaad.

„Wacht je misschien op ons?" bromde Wip.

Maar het aardige Tripje keek zijn broertjes vriendelijk aan. „Jullie moeten niet boos op mij zijn...." begon hij stil. „Ik kan het niet helpen, dat jullie geen prijs gekregen hebben! Ik vind het zelfs heel jammer!"

De twee eekhoorntjes keken hun broertje met grote, angstige ogen aan.

„Hoe.... hoe weet je...." begon Wip.

„Ben je misschien ook.... ook op het feest geweest?" stotterde Hip.

„Ja," antwoordde Tripje, maar.... het was eigenlijk mijn plan niet."

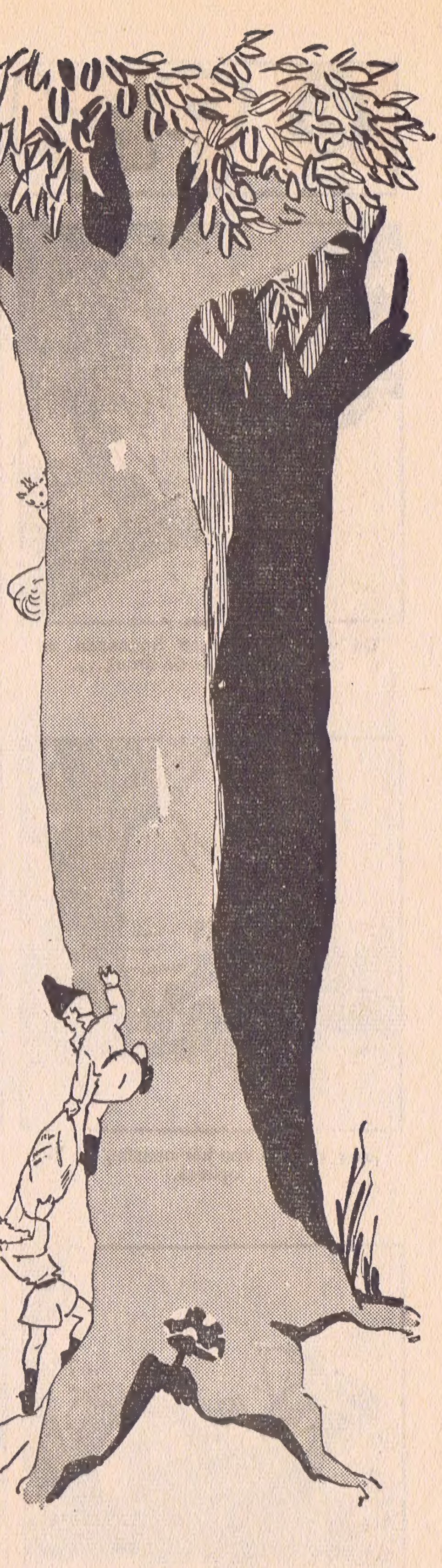
„O, was je 't niet van plan!" smaalde Hip. „Dat zal wel! Wat moest je 'r eigenlijk doen?"

„Wel," begon Tripje vrolijk, „een flinke eekhoorn behoort een mooi en stevig nest te kunnen bouwen en omdat ik het heel prettig vind, flink en knap te zijn, heb ik mij weken lang stilletjes in het bouwen geoefend. Pommetje heeft de nesten, die ik maakte, gezien, en...."

„Pommetje, het broertje van Pimmetje?" vroeg Wip.

„Ja, zeker!" ging Tripje voort. „Pommetje vindt mijn nesten heel mooi en daarom gaf hij mij de raad, naar het feest van koning Nemo te gaan, en mee te doen aan de wedstrijd in het bouwen."

„O, o, o!" Hip en Wip schaterden van het lachen en buitelden over hun kopjes van de pret. Dat was nu ook ál te gek.... Tripje, de sukkel, had aan een wedstrijd deelgenomen! 't Was om te gieren!

„Welke prijs heb je?" vroeg Wip. „De achttiende?"

„Neen, de vierhonderdzesenvijftigste!" schaterde Hip.

„Ik.... ik heb de eerste prijs," sprak Tripje zacht.

„Wat?" riepen Hip en Wip tegelijk. „Jij de eerste prijs? Jij duizend hazelnoten? Je hebt gedroomd, domoor!"

„Het is heus waar!" lachte Tripje blij. „De zak is zoëven door twee kabouters gebracht! Maar ik ga ze eerlijk delen, hoor! Tweehonderd voor vader, tweehonderd voor moeder en tweehonderd voor ieder van ons! Hoe vinden jullie dát?"

Hip en Wip gaven geen antwoord. Zij durfden hun broertje niet aankijken en staarden beschaamd en verlegen naar de grond.

Zij hadden eensklaps begrepen, dat Tripje niet alleen knapper, maar ook veel, veel liever was dan zij. En toen zij dát begrepen hadden, kregen zij ook dadelijk berouw, want zij waren toch eigenlijk maar een beetje onnadenkend en dom geweest.

„Ik ben dikwijls heel lelijk tegen je geweest, Tripje," zei Wip, terwijl hij zijn voorpootjes om Tripje's hals sloeg. „Ik heb er zo'n spijt van...."

„Ik ben niet lief voor je geweest," sprak Hip, terwijl hij zijn kopje tegen Tripje's rug vlijde. „Wil je 't mij maar vergeven?"

„Welja!" lachte Tripje blij. „Ik weet wel, dat jullie het niet zo erg meenden, hoor! Kom nu maar mee! Dan gaan we samen eens fijn smullen!"

G.

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

De volgende morgen begonnen ze aan een val voor de draak....

die zich nog steeds bij de boom bevond.

Met veel handigheid en geduld wisten ze de val klaar te krijgen en wierpen ze....

over de kop van het monster, dat net opkeek.

De worp was goed berekend en de val lag als een krans om de nek van het monster.

De beide helften van de val sloten zich als een bus, toen prins Valiant aan het touw rukte.

De draak was woest en het eiland schudde en beefde.

Daar, waar prins Valiant het vuur had gezien, steeg thans een dunne sliert rook opwaarts.

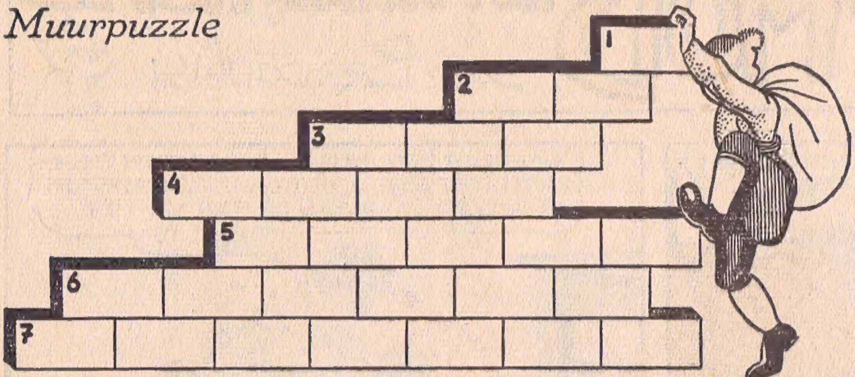

Hij lette niet op, toen zijn leermeester hem onderrichtte, want hij moest steeds maar denken aan dat geheimzinnige licht.

KITTY MUIS EN HAAR HOND
DOOR BRANDON WALSH
WEET JE, PUK, WANNEER JE KLEERTJES NIET PIEKFIJN ZIJN, IS HET NIET ERG MAAR. ....
WANNEER EEN MEISJE HAAR HANDEN EN GEZICHT NIET REIN HOUDT, DAN WEET IEDEREEN HEEL GOED DAT ZULKS DE FOUT VAN HET MEISJE IS.
GOEDEN MORGEN, MEVROUW ROODVELD. ZIEN WIJ ER GOED UIT? IK HEB MIJN GEZICHT VOOR ALLE VOORZICHTIGHEID TWEEMAAL MET ZEEP EN WATER BEHANDELD.
MAAK JE MAAR GEEN ZORGEN, KIND. JE ZIET ER UIT ALS 'N PAS ONTLOKEN ROOSJE.
EN PUK ZIET ER OOK GOED UIT, NIETWAAR MEVROUW?
NATUURLIJK. IK ZIE WEL DAT JULLIE DE ZEEP EN 'T WATER NIET GESPAARD HEBBEN. IK HEB EEN NIEUWE STRIK GEKOCHT VOOR JE HAAR.
O, MEVROUW ROODVELD! WAT BENT U TOCH LIEF EN AARDIG VOOR ME. DAT DENKT PUK BESLIST OOK EN WE DANKEN U ALLEBEI...
HET IS DIK IN ORDE, KINDJE. KOM NU MAAR GAUW ETEN, DAN BEN JE KLAAR TEGEN DAT MENEER SAFIER EN ZIJN ZUSTER KOMT.
WAT HEERLIJK DAT IK NU IN 'N WERKELIJK HUIS GA WONEN EN NAAR SCHOOL KAN GAAN, ELKE DAG. MAAR HET SPIJT ME DAT IK U MOET VERLATEN, U EN MENEER ROODVELD EN DE MUILEZELS
KOM, KOM, SCHATTEBOUT. WE ZULLEN JE DIKWIJLS BEZOEKEN. JE HEBT NOG GEEN HAPJE NAAR BINNEN GEKREGEN.
COPYRIGHT OPERA MUNDI.

BONT ALLERLEI

Muurpuzzle

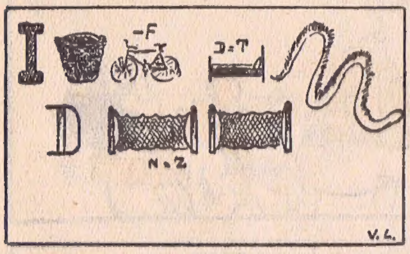
Op elke rij stenen vul je een woord in.

In elke steen één letter.

Elk woord bestaat uit de letters van het woord dáárvoor plus nog een nieuwe letter.

1. Uitroep.
2. Meisjesnaam (afkorting van Toos).
3. Ander woord voor kever.
4. Grote steenmassa.
5. Wanneer er een heel sterke wind opsteekt, spreekt men van.....
6. Als je het knopje omdraait, schakel je de electrische ...... in.
7. Lid van de bemanning van een schip.

Spreekwoordenrebus 5

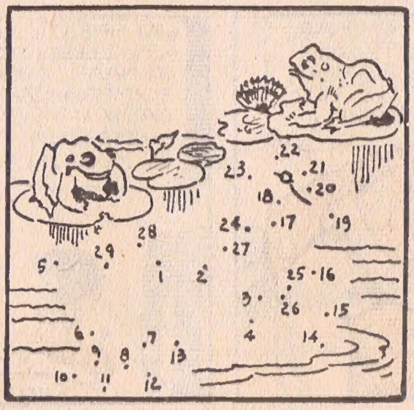
Vierkantpuzzeltje

Dit puzzeltje bestaat uit vier woordjes van elk vier letters. De letters die je moet gebruiken zijn alle zestien aangegeven, maar niet in de juiste volgorde. Ook de betekenis der vier woordjes is in de hoeken aangegeven. Namelijk drie voorwerpen en een stedenaam. Wanneer je die vier woordjes nu in de juiste volgorde plaatst, dan kun je die woordjes lezen van links naar rechts en van boven naar onder.

De goochelaar

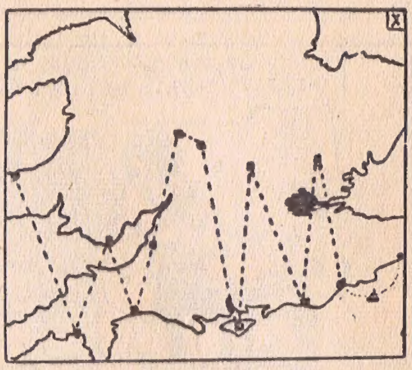
Wat zou hij wel te voorschijn hebben gehaald uit zijn hoge hoed? Een konijntje? Een kip? Een duif? Wie weet! Kleuren jullie maar eens alle vakjes waarin je 'n zwarte punt ziet staan en dan komt het wel in orde.

Oplossingen vorig nummer

SPOORZOEKERS No. 12

HOE OUD WAS HIJ?

Drieëndertig.

SPREEKWOORDENREBUS 4

Het bijltje er bij neerleggen.

(H-(u)et-bijl-t-j(aa)e-er-bij-n(a)eer-l-eg-g-en.)

Waar is de wilddief?

Het slanke, dorstige dier, dat zich gaat laven aan de stroom, schijnt ongerust te worden. Het voelt onraad en kijkt angstig op en rond. Maar het ziet nog niets. Toch is de wilddief in de buurt. Zoeken jullie maar eens goed. Misschien vinden jullie hem wel.

Waar is de vijand?

De twee kikkers zijn onrustig. Er is onraad in de buurt. Wat of wie zou het zijn?

Begin bij cijfer 1 en trek 'n lijntje door van het ene cijfer naar 't andere tot en met 29. Dan zien jullie, wie er nog meer in 't water is.

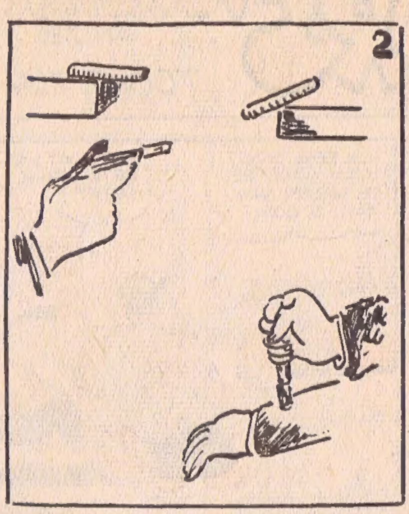
TWEE GOOCHELTRUCJES

W á á r i s d i e k a a r t ? Om een kaart spoorloos te laten verdwijnen, heb je nodig: één stel kaarten, een flinke zakdoek en een stukje metaaldraad. Je neemt een kaart van het pakje, steekt ze in de zakdoek, je houdt de zakdoek over het stel kaarten en een ogenblik later is de kaart verdwenen en blijkt zij in het pak te zitten. De truc is heel makkelijk. Op het moment dat je de zakdoek over het pak kaarten houdt, laat je die kaart op het pak vallen, dan neem je de zakdoek weg en je laat iedereen, door de zakdoek heen, zien dat de „kaart" nog in de zakdoek zit. (a) Dit is echter bedrog. Want die zogenaamde „rand" is niets anders dan een stukje metaaldraad dat je met duim en wijsvinger stevig vast houdt. Daar het door de zakdoek is

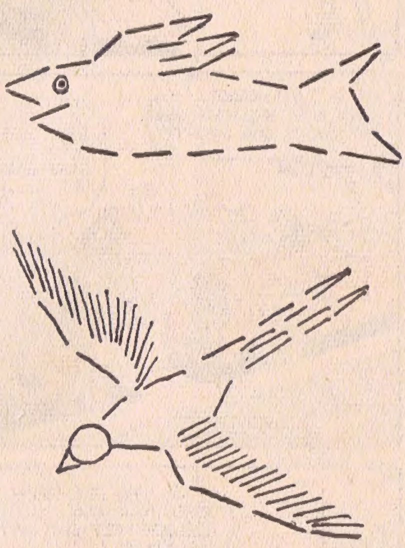
bedekt, denkt iedereen dat het de kaart is. Bij het schudden van de zakdoek, moet je dan zorgen, dat stukje draad ongemerkt weg te moffelen.

D a a r g a a t z e ! Het tweede trucje wordt uitgevoerd met een sigaret en een vulpenhouder. Je legt de sigaret op de rand van een tafeltje, zodat ze precies in evenwicht balanceert. Ongemerkt wrijf je de vulpenhouder over de mouw van je jas en de aldus opgewekte electriciteit zal, zodra je de vulpenhouder in de nabijheid van de sigaret brengt, deze doen kantelen en vallen. Je moet er echter voor zorgen dat ze precies in evenwicht op de rand ligt en dat niemand ziet hoe je de vulpenhouder vooraf hebt geprepareerd,

WAT JE MET 28 LUCIFERS KUNT MAKEN

Een vliegende vis. Probeer het maar eens. Het is een leuk legspelletje. Voor het oog leg je maar een knoop. Wanneer je ongeveer het dubbel aantal lucifers neemt, kun je ook de leuke vogel maken die hier ook is afgebeeld.

TWEE BRIEVEN

Deze meneer heeft twee brieven gekregen. Een over het slechte rapport van zijn zoontje en een met geld uit de loterij. In elke hand houdt hij een brief. Weten jullie nu welke de brief is die 't geld bevat en welke brief van het hoofd der school komt?

Dit is heel gemakkelijk. Je vouwt het blad precies volgens het stippellijntje in twee, zodat je telkens maar één helft van 't gezicht ziet. En dan zien jullie wel waar de goede en slechte boodschap is.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB
TOONT ZIJN KRACHT.
26
DAT WAS OOK NIET AARDIG VAN SUZY OM JE EEN BLAUWTJE TE LATEN LOPEN!
WACHT MAAR. MIJN TIJD KOMT WEL!
KIJK EENS, DAAR STAAT WAREMPEL DE WAGEN VAN SUZY'S OOM!
HET LUKT WEL OF 'IE PANNE HEEFT!
ZO, JONGELUI, JULLIE KOMEN ALS GEROEPEN. WIL JE ME EVEN HELPEN DIE WAGEN NAAR DE GARAGE OP TE DUWEN!?
ZEG JONGEHEER SJORS, WIL JIJ DAN MIJN NICHTJE IN JOUW AUTO THUIS BRENGEN?
MET ALLE SOORTEN VAN GENOEGEN MENEER!
OH SJORS, WAT FIJN DAT JE ER BENT!
WILT U MAAR INSTAPPEN DAME!
'T VALT OM DE DROMMEL NIET MEE, DIE SLEE OP TE DUWEN!
IK ZAL ZE EEN HANDJE HELPEN!
ER IS VOOR GEEN SIKKEPITJE BEWEGING IN TE KRIJGEN!
JE VERBEELDT JE TOCH ZEKER NIET DAT HET HELPT ALS JIJ IN JE KARRETJE GAAT TREKKEN?!
HA! HA!
DAT MOET JIJ EENS ZIEN!
ALS JE 'T MIJ VRAAGT, MERK IK ER NOG NIKS VAN DAT SJORS ONS HELPT!
EEN, TWEE HUP! DAAR GAAT IE!
NOU ZAL IK JE EENS LATEN ZIEN SUZY WAT MIJN WAGEN WAARD IS, ALS HET OP TREKKEN AANKOMT!
JE ZIET HET ZEKER WEL. WE SNORREN GEWOONWEG VOORUIT!
JE MAG DAT TOUW WEL EVEN NAKIJKEN SJORS. IK GELOOF NIET DAT HET ZO GOED IS!
HÉ BENGEL, NOEM JE DAT TREKKEN?